

erede Medlem mente dernæst, at det var urigtigt, at man kunde indlade at udstede Proklama. I den Anledning skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo forholder sig, som det erede Medlem selv erkjendte, at hvor der findes privat Skifte Sted, hvor Arvingerne selv skifte og dele, beror det paa deres eget Forogtbeftindende, om de ville udstede Proklama eller ikke; for faa vidt fker der ingen Forandring i den nuværende Retstilstand. Men jeg finder ikke, at det mere skal være en Sag mellem Arvingerne og Kreditorerne, som det erede Medlem udtrykte sig, naar det er fuldstændig privat Skifte, end det er en Sag mellem Kreditorerne og Arvingerne, naar Skiftebehandlingen foregaar under Skiftrættens Ledelse, men hvor dog, samtlige Arvinger vedgaa Gjælden og svare til den lige over for Kreditorerne. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at denne Forordning om Proklamas Udstedelse kan lige over for Arvinger, der vedgaa deres Gjældsansvar lige over for Kreditorerne, være meget ubillig. Evilkun Interesse kunne Arvingerne overhovedet have af, at der ikke udstedes Proklama? Er det fordi de paa denne Maade vilde unddrage sig Gjælden? Nei, ingenlunde; de vedblive at hæfte for Gjælden, det er netop Meningen. Udstedes der Proklama, blive de Kreditorer, som ikke melde sig inden Proklamas Udløb, prækluderede, det vil sige, deres Fordringer blive slaaede ihjel; men udstedes der ikke Proklama, kan der ikke finde Præklusion Sted, saa vedblive Kreditorernes Fordringer at gjælde, Arvingerne kunne ikke tilfigte at unddrage sig deres Gjældsforpligtelse ved ikke at udstede Proklama. Dette er saa aabenbart, at det er mig fuldstændig klart, at i det aldeles overveieende Antal Tilfælde vil en eller anden Arving forlange, at der skal udstedes Proklama, netop for at Boets Forhold kan blive klart, og i Følge Lovforlaget er en eneste Arvings Billie i saa Henseende tilstrækkelig; er der blot En, som forlanger, at der skal udstedes Proklama, saa skal det ske. Men jeg tror, at samtlige Arvinger ikke ville blive enige om ikke at udstede Proklama, med mindre der virkelig er en særegen Grund, som gjør det ønskeligt for Arvingerne saa hurtig som muligt at faae Boet sluttet paa en saadan Maade, at de Forhold, hvori man staaar til Kreditorerne, vedblive at være de samme, som de hidtil have været. Erede Medlemmer ville se, at Proklama skal udstedes med 3 eller 6 Maaneders Varfel; det skal være 6 Maaneder, naar der kan være Rænk om, at der er Kreditorer i fjerne Lande. Nu veed jeg, at der kan være mange Tilfælde, hvor det i høi Grad interesserer Arvingerne, naar Boet overhovedet er solvent, naar Arvingerne overhovedet tør vedstaa Gjælden overfor Kreditorerne, at faae Boet sluttet saa hurtig som muligt. Boet ansætter f. Ex. 2—3 forskjellige Gaarde, der er 2—3 Sønner, Familien er fuldstændig enig om, at den ene Søn skal have den

ene Gaard, den anden Søn den anden Gaard osv. Er det da ikke unaturligt, at denne Ordning ikke kan finde Sted, forinden man har indskaldt Kreditorerne med 6 Maaneders Varfel osv.; thi saalænge Proklama ikke er udløbet, naar det først er udstedt, kan Opgjørelse ikke finde Sted, kan Deelingen ikke foregaa. Men det er jo aabenbart, at naar et saadant Familiearrangement skal finde Sted, følger i de fleste Tilfælde ganske naturlig tilligemed Overtagelsen af en af Boets Eiendomme tillige Overtagelsen af den Gjæld, som hviler paa Eiendommen, enten helt eller delvis; ogsaa dette kan arrangeres paa denne Maade mellem Arvingerne. Skal man gaa frem paa den forbundne Maade gjennem Udstedelse af Proklama osv., vanskeliggjøres den Slags Arrangementer, og i det Dieblif, der udstedes Proklama, naar det med andre Ord paalægges Kreditorerne under Tvang af Fordringerne. Fortabte at melde sig inden en vis Tid, følger dermed tillige en Ret for de saaledes indskaldte Kreditorer til at forlange deres Penge betalte og for Boet en Forpligtelse til ikke at komme til at skiftes; deles eller opgjøres, forinden Kreditorerne ere blevene betalte. Men der kan være Tilfælde, hvor der i Følge de Gjældsforhold, som den Udsøgte har indgaaet, var givet ham en lang Tids Genstand, hvor Kreditor var forpligtet til at vente en lang Tid, inden han kunde forlange Betaling; man gjør det da muligt for Arvingerne ved de Bestemmelser, som staa i Lovforlaget, paa samme Tid, som de ere forpligtede til at gaa ind og overtage deres afdøde Faders eller Slægtinges Arveladerens, Gjældsforpligtelser, ogsaa at faae Krav paa at nyde Godt af de Fordele, han havde faaet, hvortil hører det, ikke at skulle betale, før Forsaldstiden er kommen. Det forekommer mig at være naturligt, at naar Sønnerne gaa lige ind i Faderens Forhold, naar de gjøre det til den ene Side, saa maa de ogsaa gjøre det til den anden Side. Det erede Medlem duede endel ved nogle Bestemmelser i det 3die Kapitel, særlig §§ 30—32, angaaende Kurators Ansættelse. Det forekommer mig, at han paa dette Punkt stod i sit Modsatning til det erede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds. (Steenstrup). Det nævnte erede Medlem havde, dersom det maa være mig tilladt at sige det, Ret, naar han mente, at Lovforlaget gik ud paa at gjøre Skifteforvalteren almægtig eller eneraadig, saasnart ikke alle Arvinger eller alle Kreditorer vare enige. Man har i § 32, et eklatant Vidnesbyrd om, at det ikke forholder sig saaledes, thi ifølge denne Paragraf kan Skifteforvalteren netop ikke ansætte en Kurator, medmindre samtlige Boets Bedkommende derom ere enige. Det er altsaa ganske det Omvendte af, hvad det erede Medlem mente; men der udtales ganske vist i § 24 den Regel, at naar Boets Bedkommende, altsaa efter Omstændigheder Kreditorer eller Arvinger, ere af forskellig Mening, saa tilfalder det Skifteforvalteren at tage